

Sygn. akt IV KK 265/18

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 13 czerwca 2018 r.

w sprawie **A. T.**

skazanej z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., art. 284 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 16 października 2017 r., sygn. akt IX Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w B.

z dnia 31 maja 2016 r., sygn. akt VI K [...]

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazaną.**

UZASADNIENIE

Wobec A. T. nie orzeczono kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, a zatem odnośnie kasacji jej obrońcy mają zastosowanie ograniczenia o jakich mowa w art. 523 § 2 i § 4 pkt 1 k.p.k., co oznacza że można ją oprzeć jedynie na uchybieniach wymienionych w art. 439 k.p.k.

Obrońca skazanej A. T. zarzucił w kasacji uchybienie ujęte w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. polegające na wydaniu wyroku pomimo zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej określonej w art. 17 § 1 pkt. 11 k.p.k. - polegającej na wydaniu wyroku skazującego A. T. za czyny popełnione na szkodę A. i D. M., Z. W., A. R. - pomimo przyznania w trakcie postępowania sądowego (na rozprawie głównej w dniu 24 maja 2016 r., k. 743) przez świadka S. B. o pełnej odpowiedzialności finansowej i prawnej wymienionego za realizację inwestycji wyburzeniowej w miejscowości K. -

na podstawie stosownego pełnomocnictwa, a co za tym idzie zaistnienie w przedmiotowej sprawie okoliczności wyłączających postępowanie karne prowadzone wobec mojej klientki.

Sąd Najwyższy uznał, że nie można podzielić tego zarzutu gdyż jest on w istocie niedopuszczalnym na postępowaniu kasacyjnym zarzutem błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia.

Trafnie zauważył Prokurator Rejonowy w B. w pisemnej odpowiedzi na tę kasację, iż cyt. „Sąd Okręgowy w K. w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dokonał wszechstronnej i prawidłowej oceny wyroku Sądu I instancji wbrew twierdzeniom obrońcy skazanej A. T. i odniósł się do wszystkich stawianych w niej zarzutów.

Podniesiony w kasacji zarzut naruszenia art. 439 § 1 pkt. 11 kpk jest oczywiście bezzasadny, bowiem przesłanka niepopelnienia przez oskarżoną zarzucanego jej przestępstwa /gdyby takie ustalenia poczyniono/ nie mieści się w jego zakresie.

Co prawda art. 17 § 1 pkt. 11 kpk nie zawiera enumeratywnie wymienionych przesłanek procesowych umorzenia postępowania, niemniej z pewnością nie zawiera takiej przesłanki.

Zauważyć należy, iż w sytuacji gdyby Sąd uznał, że brak jest dowodów pozwalających na uznanie że sprawca dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa musiałby wydać wyrok uniewinniający zgodnie z treścią art. 414 § 1 kpk.

Wyrok uniewinniający jest dowodem, że sąd zastanawiał się nad winą oskarżonego i winę tę, wszystko jedno, z jakich przyczyn, odrzucił, tam zaś, gdzie sąd, z braku podstaw formalnych do ścigania, wcale się nad winą lub niewinnością oskarżonego nie zastanawia; tam nie ma uniewinnienia, lecz może nastąpić tylko umorzenie bądź z powodu nieprawidłowego w ogóle wszczęcia postępowania, którego nie wolno było wszczynać, bądź z powodu nastąpienia takiej okoliczności, która czyni dalsze postępowanie niedopuszczalnym lub niecelowym, (komentarz do art. 414 kpk-Feliks Prusak).

Odwołując się do zarzutu kasacji podnieść należy, że Sąd Okręgowy w K. rozpatrując apelację A. T. i jej obrońcy odniósł się do kwestii zeznań S. B., nie obdarzając ich przymiotem wiarygodności, uznając je za niespójne, sprzeczne z

zeznaniami pozostałych świadków i nie znajdujące potwierdzenia w innych dowodach.

Sąd ten również odniósł się do kwestii rzekomego pełnomocnictwa udzielonego mu przez oskarżoną nie uznając zeznań S. B. za wiarygodne i w tym zakresie.”

Przedstawione powody zdecydowały, iż Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k. oddalił kasację obrońcy skazanej jako oczywiście bezzasadną.